

Kisebb közlemények.

Ágnēs*) [PP. 1767: 612, Kr., stb.; Szent Ágnes szűz és vértanú neve naptárainkban és kódexeinkben a XV. sz. első felétől *Ágnēs* (írva *agnes*, *Agnes* l. KNAUZ, Kortan 132, Érdy-k. 197—202 stb.), alakv. *Ánnos* (írva *Annos* Münch.-k. naptári rész jan. 21, 28, Batthy. miscskönyv jan. 21, M. Könyvszemle III. 108, *zenth Annos* Lányi-k. 94), *Ágnus* (írva *agnus* Érdy-k. 356. így az eredetiben, idézi MFL. is, hibásan *Agnes* a VOLF-féle kiadásban), *Anglīt* (ezt l. lejjebb); a szent nevéből kereszt-név, vö. MargLeg. 68, 132, 182, 183, 213, 218, 219 *agnes*, OklSz. 1453-ból *Domina Agnes vocata*, olv. *Ágnēs*, alakv. *Ánnos* (a régibb nyelvben az *Annos*-nak írt női nevek, vö. 1551-ből *Annos* Nyr. XL. 42, 1561-ből *Annos* OklSz. lehetnek ide valók, így MFL., SIMONYI Nyr. XL. 42, de lehetnek az *Anna* név becvező alakjai is, l. *Anna*)] *nomen proprium mulierum*, *frauename*: *Agnes*;

becvező alakok: *Ági* (KASSAI I. 130), *Ágneska* (VAJDA P.-ből Kr.), *Ágniska*, *Ágnis* (KRIZA Vadr. 387), *Ágó* (Nyr. XXXVIII. 39);

< egyh. lat. *Ágnēs* (a latinban a szó *Ágnēs* Thes., a középkorban az egyházi latinban *Ágnēs* is, vö. CALEPINUS 1586. évi kiadás *Hāgnēs*, a bázeli kiadásokban *Hāgnēs*). *Ágnes* római szűznek a neve martyrologiumokban és egyéb tiszteleti tárgyakon *Agna*, *Hagne*, *Anne*, *Angne*, *Agne*, *Annes* (l. WETZER-WELTE, Kirchenlex.) latin nyelvi alakban fordul elő, s etimologizálgatva talán **Agnus* is (vö. *agnus* < ἄγνος: castus FORCELL.). Ezeknek a neveknek megfelelően a m. *Ánnos* lehet a m. *Ágnēs*-ből (így ZOLNAI, MKönyvszemle III. 108: *tegnap* ~ *tennap*), de lehet

*) Az Etymologiai Szótárból.

a lat. *Annes* mása; a magy. *Ágnus* a népetimológiával keletkezett **Agnus*-ból való. *Ágnes* nevünk XVI. századi naptárainkban *Anglit* (KNAUZ, Kortan 132), *Angalit* (PP. 1767: 612, MFL.) alakban is előfordul; e név szerintünk egy **Angnet*-ből való (vö. ném. *Angnetten-Tag* = Ágnes napja, KNAUZ, Kortan 132, egyh. lat. *Angne*, lat. *Agneta* Thes.); — külön szóból (milyenből?) eredtnek magyarázva SIMONYI, Nyr. XL. 42.

Vö. MELICH, Szláv jöv. I, 2: 152.

Ágoston* [MÁRT. 1807, GYARM. Voc., stb. Szent Ágoston doctor hippói püspök neve naptárainkban (első adat Münch.-k. aug. 28, l. még KNAUZ, Kortan 143) és kódexeinkben sűrűn fordul elő (l. Érdy-k. 515—520), s legtöbbször *Agoston*-nak van írva; e mellett alakváltozatok: *Ágistan* (vö. Birk-k. 1. zent *agistan*), *Águston* (vö. Lányi-k. 251, Lobk.-k. 49 zent *Aguston*, Lányi-k. 263 zent *Agusthon*), *Ágaston* (vö. Székelyudv.-k. 183, 207, 283 zent, zenth, scent *agaston*), ? *Ágastan* (l. Nyr. XXXV. 3); a szent nevéből keresztnév (l. első adat a XII. sz.-ból 1134. okl.-ben *Augustino canonico*, más latin adatok Kovács Ind.), melyre első magyar nyelvi adat 1247-ből *Águstun* (írva *Agustun* OklSz.), alakv. *Águstun* (l. fentebb), *Agaston* (l. PP. 1767: 612. l. és OklSz., hn. *Ágostonfalva* BENKŐ, Trans. I. 444, ma *Ágostonfalva* CzF.)] Augustinus, August; rövidült alak: *Ágost* (a XIX. sz. óta CzF., valószínű, hogy a ném. *August* hatása alatt; a XIX. sz.-ban *Augusta* női név *Ágosta* alakban is CzF.); — becéző alak: *Guszt* (KASSAI I: 130, mint becéző alak nyilván német eredetű);

< olasz *Agostino* (alakv. piem. *Agostàn* GAVUZZI, bolognai *Agustein* FERRARI, más ol. *Agostin*, *Agustin*; ez alakváltozatokra vö. olasz *agostino* 'im August geboren od. gewachsen, reifend' RIG. ilyen népnyelvi alakjait is: *agostàn* BOERIO, *agustan* FERRARI; mind ez alakváltozatok eléggé megmagyarázzák a m. szó különféle formáit). — Az ol. szó lat. *Augustinus*-ból. Nem egészen helyesen magyarázva: MELICH, Szláv jöv. szók I. 2: 153. Vö. *aggastyán*.

MELICH JÁNOS.

*) Az Etymologiai Szótárból.

Adalékok a magyar szótáirodalomhoz.

I. VERANCICS *Dictionariuma*. E szótárunk magyar nyelvi anyagáról azt állítottam (A m. szótáirodalom 107—109.), hogy szerzője a magyar-nyelvi anyagot a saját tudásából merítette, s hogy CALEPINUS-t egyáltalában nem használta. E nézetet két okból vallottam: 1. VERANCICS-nak 1595-ben Velenczében megjelent «*Dictionarium*»-ában a magyar szókincsből csak a legszükségesebb tudnivalók vannak közölve. Ehhez pedig V.-nak, a ki magyarul jól tudott, nem kellett segéd-könyv. 2. E szókészletben semmi olyast nem találtam, a miből segéd-könyv használatára következtethettem volna.

Nemrégiben azonban olyan bizonyítékra bukkantam, a mely kétségtelenné teszi, hogy VERANCICS a maga szótárkáját főleg CALEPINUS alapján készítette. A bizonyíték erre CALEPINUS egy sajtóhibája, a mely VERANCICS-nál ismétlődik. A hely VERANCICS-nál ez: «(Latine) Sinciput — (Italice) Fronte — (Germanice) Hirn — (Dalmatice) Timè — (Vngarice) *Boreza*». Mi ez a *boreza*? Ha megnézzük CALEPINUS-nak 1595-ig megjelent kiadásait, az 1585., 1588., 1590. és az 1594. éviben ezt találjuk: «Sinciput — *Boreza*, as főnek első reze». Az 1586. évi kiadásban*) a *Boreza* szó úgy van nyomtatva (l. a m. n. múzeumi példányt), hogy akár *Boroza*-, akár *Boreza*-nak olvasható. Biztos dolog, hogy CALEPINUS-nak *Boreza* (v. *Boroza*, *Boreza*) szava sajtóhiba *orceza* helyett (vö. MA.^{1, 2, 3}: Sinciput — *Ortza*, Főnek első része», hasonlóan PP.^{1, 2}). Ha mármost VERANCICS átveszi CALEPINUS 1586. évi kiadásának sajtóhibáját, ebből következik, hogy ezt a szótárt használta, mégpedig, mint látható, kevés kritikával. A mikor mármost VERANCICS 1595-ben megjelent szótára előszavában ezt írja: «En libellum, quem ante multos annos, non multis diebus collegeram», szavait úgy kell értenünk, hogy sok évvel azelőtt néhány nap alatt szerkesztette egybe. Művének főforrása CALEPINUS 1586. évi kiadása. Még csak azt jegyzem meg, hogy VERANCICS szótárának horvát-nyelvi anyagáról azt tartják, hogy sok benne az orosz alapján tudatosan csinált horvát szó (l. BERNEKER EtWb. 409).

II. **Bóka**. Evvel a névvel a mai növénytani munkák az *Astragalus*-t jelölik (l. pl. WAGNER-MÁGOCY-DIEZ: Magyarország virágos növényei 148, 149). Az a kérdés, mi e szó eredete, története.

A lat. *astragalus*-nak a középkorban három jelentése van. Ezeket CALEPINUS-nak 1585. évi kiadása így magyarázza: Jelent a szó «Os pedis in animalibus quibusdam supra calcaneum à Latinis Talus

*) Az 1587. évi kiadást nem láthattam.

dicitur. Vng. *Boka, tsúd*». A következő jelentés így van visszaadva: «Item ludi genus». Ez a jelentése a szónak CALEPINUSBAN nincs magyarul értelmezve. A harmadik jelentés ez: «Est item Astragalus... herba quam Montanum vel rusticum cicer appellamus». Ez a jelentés sincs CALEPINUS egyetlen kiadásában sem értelmezve, s e tekintetben hibás a NySz. idézete. Szótáraink az *astragalus* szónak e három jelentése közül vagy csak az elsőt, vagy pedig az elsőt és másodikat értelmezik, tehát így: Gyöngyszótför. *Astralagus* — *Az labadnak Iszey* | MA.: *Astragalus* — *Boka, Czód, Bótkó* | PP.: *Astragalus* — *Vörfély, Kotzka*. Item. *Boka, Tsóg, Bótkó* (így valamennyi kiadásban). A XIX. század elejéig megjelent növénytani munkák, a mennyiben az *Astragalus* bennük előfordul (l. pl. Magyar Könyvház 1783. I. 405 stb.), magyar *bóka* nevet nem ismernek (neve itt Hólyaglóborsó, édes lencseköröm).

A m. *boka* szónak (= os *pedis*) mármost van *bóka* ejtésváltozata is. Ezt találjuk MA.^{1, 2, 3}, PP.^{1, 2} magyar latin részében így: *Bóka*: *Astragalus*. A szó tehát itt «bokacsont»-ot jelent. Tudvalevő dolog mármost, hogy PP. szótára 1767. évi kiadásának m. lat. részét (innen az 1782, 1801. évi kiad. is) FELMER MÁRTON erdélyi szász pap értelmezte németül. A kortársak a német értelmezéseket végtelenül hibásnak találták, l. erről MELICH, M. szótáriródalom 185. — A *bóka* eset mármost azt bizonyítja, hogy FELMER nem a magyar, hanem a latin szavakat értelmezte, s hogy magyarul aligha tudott. Ebben az 1767. évi kiadásban *Bóka* alatt ez van: «*Bóka*: *Astragalus*, Ein Würffel, Würffelkraut, Spinwirtel» (így az 1782., 1801. évi kiadásban is). — A Magyar Fűvészkönyv szerzői mármost a német értelmezést, a mely tulajdonkép a latin szó fordítása, egyszerűen rávonatkoztatták a magyar szóra is, s így ráfogták, hogy a *bóka* is jelenti az «*astragalus*» növényt (l. 1807. évi kiad. 420). 1807-től fogva aztán a *bóka* irodalmunkban növénynev is, pedig kétségtelen, hogy a mint a m. *boka* sohasem jelentett «játékkoczká»-t, úgy alakváltozata a *bóka* sohasem jelentette az «*astragalus*» növényt. A *bóka* tehát FÖLDI és FAZEKAS félreértéséből keletkezett, irodalmi úton terjedő műszó.

III. KRESZNERICS FERENCZ *Magyar szótár*-áról. Ismeretes dolog, hogy KRESZNERICS FERENCZ Budán 1831-ben megjelent «Magyar szótár»-a első sorban nyelvtörténeti mű. Vannak ugyan a műben saját gyűjtötte tájszavak is, rendszeren így: «Hallottam Ságbon» (vö. pl. *bukra* alatt: *bukra van a' hordó' eleje*. Hallottam Ságbon a' Borfejtőmtől 1825. Máj. 11. Item 1818 Jul. 6.-án stb.), de ez mind édes kevés ahhoz az anyaghoz képest, a melyet régibb írókból, szótárakból

idéz. Fölhasználta KRESZNERICS Calepinus magyar részét is s erről szótára bevezetése L. lapján említést is tesz. Ámde nem mondja meg, hogy Calepinus mely kiadását használta, mert az idézett helyen ezt írja: «CM. annyit tesz mint: Calepinus' magyarázója». — Most egy sajtóhiba alapján meg tudom mondani, hogy KRESZNERICS Calepinus melyik kiadását használta szótára megírásánál.

KRESZNERICS ugyanis szótára I. 4. lapján ezt írja: «*Ajgal*. Iubilat. CM.», azaz Calepinusban *iubilo* ige magyarul *ajgalni*. Az igét átvette CzF. és BallTeljSz. is. Kutassunk tehát, melyik kiadásban van ez az *ajgalni*? Calepinus 1585., 1586., 1590.-i kiadásában *jubilo* alatt ez van: «*iübilo* — örwlők, *vigalok*», ugyanez az 1594., 1598., egy évnélküli, továbbá 1605., 1616. évi kiadásban így van: «*iubilo* — ötwlők, *vigalok*». Kétségtelen, hogy itt *vigalok* sajtóhiba *vigadok* helyett. — Az 1627. évi bázeli kiadásban mármost ezt találjuk: «*Iübilo* — Vngar ötwlők, *aigalok*», azaz *ajgalok* kétszeres sajtóhiba *vigadok* helyett; l. MFL. is. Minthogy KRESZNERICS készpénzül fogadta el az *ajgalok*-ot, a mely csakis az 1626. évi kiadásban van meg, kétségtelen, hogy ő Calepinus 1626. évi kiadása magyar anyagát dolgozta fel a maga szótára részére.

MELICH JÁNOS.

Van-e a magyarban dalmata jövevényszó? MATTEO GIULIO BARTOLI összegyűjtötte mindazokat a nyelvi adatokat, a melyeket a ma már kihalt dalmata nyelvre fel lehetett még kutatni. Műve 1906-ban jelent meg a bécsi Akadémia kiadásában s címe: «Das Dalmatische» (2 kötet). A mű I. 266—268. lapjain tárgyalja azt a kérdést, hogy van-e a magyarban a dalmata nyelvből, e kihalt újlatin nyelvből való átvétel, s erre vonatkozólag ezt írja: «Még kétségesebb, hogy kerültek-e a magyarba dalmata szók vagy nem. A nem éppen ritka számban előforduló magyar nyelvbéli olasz jövevények közül néhányban zárt lat. *e*, *o* helyén *i*, *u* van. Nem valószínű azonban, hogy ez dalmata nyelvi átvételre mutatna. A magyarok szerb-horv. közvetítéssel is vehették a zárt *e*, *o*-s szavakat *i*-s és *u*-s alakban. Vö. m. *trombita*, -étta, *duga* dóga, *furma*, *gúny* góгна. Félig népies eredetűek lehetnek *szimpla*, *dupla*, *dufla*, a mely utóbbi mint szövetnév terjedhetett. A *paizs* pavese szóban levő zöngés *s* (értsd: *z*) nem dalmata, hanem északolasz átadóra mutat, az *i* talán a hangsúlyozott szövegből magyarítható meg, vö. ófr. *pavisier*. *Angyal*, *arkangyal*, *gyenerd*, *gyesztál* *gestire gy* ($\infty d'$)-vel hangzanak ugyan, a milyen hang a *fiumei ándelo*-ban is van, mindazonáltal a magyar nyelv olasz szavai Olaszország több vidékéről: délről éppúgy mint északról valók, a mikor is a magyarok az olasz *g* (= *dž*)-t *ǰ* vel (= *gy*) adták vissza. A *fátyol* szóban levő *ty*- (vö. *fazzoletto*)-re a *kanavász* (vö. *accio*, ész.-ol. *-azo*) szó *sz*-ével szemben semmit se lehet építeni. Ragúzából kerülnek állítják a *föllér*, *füllér*, *fillér* szót, a mely ragúzai lat. *follar*-ból való. Az *uzsora* szót is dalmata nyelvi *usurai*-ból magyarázták, valószínűbb azonban itt is, hogy a m. *o* régibb m. *u*-ból való». K. P.

A M. Tud. Akadémia kiadásában megjelentek:

Asbóth Oszkár dr. A hangsúly a szláv nyelvekben.....	1.60
Bálint Gábor. Jelentése Oroszország és Ázsiában tett utazásáról és nyelvészeti tanulmányairól. Melléklet: 5 khálmik dana hangjegye.....	—40
— Kazáni-tatár nyelvtanulmányok. 3 füzet. Egy-egy füzet.....	2.—
Ballagi Mór. A nyelvfejlődés történelmi folytonossága és a Nyelvőr.....	—40
— Baronyai Decsi János és Kis-Viczay Péter közmondásai.....	—20
— Nyelvünk újabb fejlődése.....	—40
Brassai Sámuel. A magyar bővített mondat.....	—60
— A mondat dualismusa.....	1.20
— A neo- és palaeológiai ügyében.....	—60
— Commentator commentatus. Tárlozatos Horatius szatiráinak magyarázóit után.....	—80
— Paraleipomena kai diorthoumena. A mit nem mondtak s a mit rosszul mondtak a commentatorok Virg. Aeneise II. könyvére. Különös tekintettel a magyarokra.....	—80
— Szórend és accentus.....	—80
Budenz József. A németországi philologok és tanfériak 1874-ben Innsbruckban tartott gyűléséről.....	—30
— Az ugor nyelvek összehasonlító alaktana. Három füzet.....	4.80
— Egy kis viszhang Vámbéry Armin úr válaszára, vagyis «A magyarok eredete és a finn-ugor nyelvészet» czimű II. értekezésére.....	—40
— Erdei- és hegyi-cseremiszt szótár. (Vocabularium cseremissicum utriusque dialecti.) Főleg Reguly cseremiszt szógyűjteményéből és az Ujtestamentum cseremiszt fordításából 1.—	—
— Magyar-ugor összehasonlító szótár. (Lexicon Linguae Hungaricae cum Linguis Ugricis comparatae.) 3., 4. és 5. füzet. Egy-egy füzet.....	2.—
— Moksza- és erza-mordvin nyelvtan.....	1.—
— Podhorszky Lajos magyar-sínai nyelv hasonlítása.....	—20
Fábián István. Finn nyelvtan.....	1.—
Finály Henrik. A beszercezi szöszedet. Latin-magyar nyelvmélek a XV. századból.	—
— Az eredeti kéziratból kiadta, értelmező jegyzetekkel kísérte és teljes szömutatókat készített hozzá.....	4.—
— Adalékok a magyar rokonértelmű szók értelmezéséhez.....	—40
Gedeon Alajos dr. Az alsó-metenzéfi német nyelvjárás hangtana.....	1.50
Genetz Arwid dr. Orosz-lapp utazásomból.....	—40
Goldziher Ignác dr. A buddhizmus hatása az iszlámra.....	—80
— A muhammedán jogtudomány eredetéről.....	—20
— A nemzetiségi kérdés az araboknál.....	—60
— A pogány arabok költészetének hagyománya.....	1.20
— A spanyolországi arabok helye az iszlám fejlődése történetében, összehasonlítva a keleti arabokéval.....	1.—
— Jelentés a M. T. Akadémia könyvtára számára keletről hozott könyvekről, tekintettel a nyomdaviszonyokra keleten.....	—40
— Palesztina ismeretének haladása az utolsó három évtizedben.....	—80
Halász Ignác. Svéd-lapp nyelv V: Népköltési gyűjtemény a pite lappmark arjeplugi egyházkerületéből. Gyűjtötte s magyar fordítással, jegyzetekkel ellátta.....	6.—
— Svéd-lapp nyelv VI: Pite lappmarki szótár és nyelvtan. Rövid karesuandói lapp szöveggyűjteméssel.....	3.20
Hunfalvy Pál. A kondai vogul nyelv. A Popov G. fordításának alapján.....	6.—
— A Kún- vagy Petrarca-codex és a kúnok.....	—60
— A M. T. Akadémia és a szuoí irodalmi társaság.....	—40
— A számlálás módja és az év hónapjai.....	—40
— Az orientálistáknak Londonban 1874-ben tartott nemzetközi gyűléséről.....	—30
Imre Sándor. Nyelvtörténelmi tanulságok a nyelvújításra nézve.....	1.20
Joannovics György. Az ik-es igékről.....	—80
— Adalékok a magyar szóalkotás kérdéséhez.....	—60
— Értsük meg egymást. (A neológia és orthológia ügyében).....	—60
— Szórendi tanulmányok I. rész.....	—60
— Ugyanaz II. rész.....	—80
Kazinczy Ferencz levelezései. Közzéteszi dr. Váczy János I—XV. köt.: 1763—1818-ig. Minden kötet ára 10 korona. A II. köteté.....	12.—
Kégl Sándor dr. A perza népdal.....	—90
— Tanulmányok az újabbkori perza irodalom történetéből.....	3.—
Kunos Ignác dr. Három karagöz-játék.....	2.—
— Kis-Ázsia török dialektusairól.....	—90
— Naszreddin Hodsa tréfiái. Török (kis-ázsiai szövegét gyűjtötte, fordítással és jegyzetekkel ellátta.....	3.—
— Oszmán-török népköltési gyűjtemény. Két kötet.....	10.20
— és Munkácsi Bernát dr. A belviszonyragok használata a magyarban.....	1.—

Gróf Kuun Géza. A kúnok nyelvéről és nemzetiségéről	—,80
— A sémi magánhangzókrol	—,75
— Adatok Krim történetéhez	—,40
— Codex Cumanicus. Bibliothecae ad Templum Divi Marci Venetiarum primum ex integro edidit, prolegomenis notis et compluribus glossariis instruxit	10.—
Lindenschmidt Mihály. A verbázi német nyelvjárás	—,90
Lugossy József. Hangrendi párhuzam ezer példában	—,20
Mayr Aurél dr. A lágy aspiraták kiejtéséről a zendben	—,20
— Az úgynevezett lágy aspiraták phoneticus értékéről az ó-indben	1,20
Melich János. A gyöngyösi latin-magyar szótár-töredék. Veress Ignác másolata felhasználásával közrebocsátotta, bevezetéssel és jegyzetekkel ellátta —	5.—
— Melyik nyelvjárásból valók a magyar nyelv régi német jövevényszavai. (A középfrank nyelvjárás térképével)	1,20
— A brassói latin-magyar szótár-töredék	—,60
Molnár Albert. (Szenczi-) naplója, levelezése és irományai. Jegyzetekkel ellátta Dézsi Lajos, Hasonmással	9.—
Munkácsi Bernát. Arja- és kaukázusi elemek a finn-magyar nyelvekben. I. kötet: Magyar szójegyzék s bevezetésül: A kérdés története	12.—
— Budenz József emlékezete	1,20
— Vogul népköltési gyűjtemény. I. kötet: Regék és énekek a világ teremtéséről. Első füzet. Vogul szövegek és fordításaik. Saját gyűjtése és Reguly Antal hagyományai alapján	3.—
Kiegészítő füzet	6.—
II. kötet: Istenek hősi énekei, regéi és idéző igéi. Első füzet. Vogul szövegek és fordításaik. Saját gyűjtése és Reguly Antal hagyományai alapján	8.—
III. kötet: Medveénekek. Első füzet. Vogul szövegek és fordításaik. Saját gyűjtése és Reguly Antal hagyományai alapján	10.—
IV. kötet: Életképek, Sorsénekek, vitézi énekek, medveünnepi színjátékok, állaténekek, mesék, találós mesék, néprajzi apróságok, földrajzi névjegyzék. Első füzet. Vogul szövegek és fordításaik. Saját gyűjtése és Reguly Antal hagyományai alapján	8.—
— Votják népköltészeti hagyományok	4.—
— Votják szótár. 4 füzet	16.—
Nyelvemlékek. Régi magyar — Kiadta a M. T. Társaság IV. kötet. Első osztály: Guary-codex	2.—
Második osztály: Egyházi vegyes könyv. (Winkler-codex)	3.—
V. kötet: A Jordánszky-codex bibliafordítása. Sajtó alá rendezte és kinyomatta Toldy Ferencz. A kész nyomtatványt az eredetivel összevetette, a Csemez-töredék szövegével kiegészítette és előszóval ellátta Volf György	12.—
Nyelvemléktár. Régi magyar codexek és nyomtatványok. Szerkesztik: Budenz József, Szarvas Gábor és Szilády Aron. Közléteszi Volf György. Tartalma:	
I. kötet: Bécsi-codex. — Müncheni-codex	4.—
II. kötet: Veszprémi-codex. — Peer-codex. — Winkler-codex. — Sándor-codex. — Gyöngyösi-codex. — Thewrewk-codex. — Kriza-codex. — Bod-codex	4.—
III. kötet: Nagyszombati-codex. — Szent-Domokos-codex. — Virginia-codex. — Közléteszik: Komáromi L. és Király Pál	4.—
IV. és V. kötet: Erdy-codex. Egy-egy kötet	4.—
VI. kötet: Tihanyi-codex. — Kazinczy-codex. — Horvát-codex	4.—
VII. kötet: Ehrenfeld-codex. — Simor-codex. — Cornides-codex. — Szent-Krisztina élete. — Vitkovics-codex. — Lányi-codex	4.—
VIII. kötet: Szent Margit élete. — Példák könyve. — Könyvecske a szent apostoloknak méltóságáról. — Apor-codex. — Kulcsár-codex	4.—
IX. és X. kötet: Érsekújvári-codex. Egy-egy kötet	4.—
XI. kötet: Debreczeni-codex. — Gömöri-codex	4.—
XII. kötet: Döbrentei-codex. — Teleki-codex	4.—
XIII. kötet: Pestetics-codex. — Pozsonyi-codex. — Keszthelyi-codex. Miskolczi-töredék	4.—
XIV. kötet: Lobkovitz-codex. — Batthyányi-codex. — Czech-codex	4.—
XV. kötet: Székelyudvarhelyi codex. — Guary-codex. — Nádor-codex. — Lázár Zelma-codex. — Birk-codex. — Piry-hártya.	6.—

*Megrendelhetők a M. Tud. Akadémia könyvkiadóhivatalában
Budapest, V., Akadémia-utca 2. sz.*